

Patriku igav päev

Patriku vanematel vendadel ei olnud tema jaoks mitte kunagi aega.

Rebekah Jakeman
(Põhineb tõestisündinud lool.)

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Patrik vahtis oma voodil lõpetades lakke. Tal oli igav. Ta oli juba oma loomaraamatud läbi lugenud, batuudil hüpanud ning rattaga mööda naabruskonda ringi sõitnud. Mida ta võiks nüüd teha?

Patrik tõusis püsti ja läks oma vanema venna Danieli tuppa. „Kas sa mängiksid minuga?” küsis Patrik.

„Palun vabandust, aga ma ei saa. Ma pean õppima,” ütles Daniel. Ta isegi ei pööranud pilku raamatult, mida ta luges.

Patrik tundis pettumust. Daniel õppis *kogu aeg*. Kas ta ei võiks teha pausi?

No jah. Danielil oli kiire, aga Patrik võis küsida oma teiselt vennalt Simionilt. „Mul on igav! Kas sa saad minuga mängida?” küsis Patrik.

„Ei, mitte täna. Ma lähen sõpradega välja.” Simion pani jope selga ja läks välisuksest välja.

Patrik oli nii pahane! Ta süda lõi kiiremini. Tema vanematel vendadel ei olnud tema jaoks *mitte kunagi* aega. Ta jooksis oma tuppa ja pööratas ukse kinni.

„See ei ole aus!” mõtles Patrik.

Ta trampis oma jalgu ja viskus voodile. Tema rinnus pitsitas. Tal oli nii igav! Aga ta oli liiga pahane, et midagi välja mõelda.

Siis meenus talle midagi koolis õpitut. Tema õpetaja õpetas neile, et sügavalt sisse- ja väljahingamine võib aidata neil rahuneda.

„On raske midagi parandada, kui oled vihane,” oli ta öelnud. Võib-olla kui ta oleks rahulikum, siis võiks Patrik mõelda välja viisi, kuidas oma igavuse probleem lahendada.

Patrik hingas sügavalt sisse-välja. Ja siis veel korra. Pärast paari korda ei pitsitanud ta rinnus enam. Aga ta ei teadnud ikka, mida teha.

Ta tõusis istukile ja vaatas oma seinal olevat Jeesuse Kristuse pilti. Mida Ta sooviks, et Patrik teeks?

Patrik laskus põlvili. „Taevaline Isa, palun aita Danieli koolitükkidega,” ütles ta. „Aita Simioni, et tal oleks sõpradega lõbus. Ja palun aita mul igavus peletada.”

Palve lõpetades tekkis Patrikul idee. Ta jooksis Danieli tuppa.

„Daniel, kui sa oled valmis, siis kas võime koos mängida?”

Daniel tõstis pilgu raamatult ja vaatas seinal olevat kella.

„Ma võin 30 minuti pärast pausi teha. Siis võime õue minna. Kas soovid?”

„Jah!” Patrik naeratas ja jooksis tagasi oma tuppa. Ta leidis loomaraamatu tiigritest, mida talle vaadata meeldis. Pärast mõningast lugemist mängis ta klotsidega. Peatselt oli aeg möödunud ning nad läksid Danieliga oma maja lähedal olevasse metsa.

„Kas sa tahad mängida kosmosesõdalasi või džungliavastajaid?” küsis Daniel.

„Mul on ükskõik. Mul on hea meel, et saame koos aega veeta. See on palju parem kui igavlemine,” ütles Patrik.

Daniel naeratas. „No sinuga mängimine on palju lõbusam kui kontrolltöök õppimine.”

Patrik tundis rõõmu, kui ta koos Danieliga rohu sees roomas. Rahunemine oli aidanud tal selgemalt mõelda, nii et ta saaks oma probleemi lahendada. Ja Taevaline Isa oli aidanud tal saada rohkem Jeesuse Kristuse sarnaseks. Sellest oli siiski hea päev kujunemas. ●

